

От президент Томас С. Монсън



# Пророци, КОИТО ДА НИ ВОДЯТ

**П**реди няколко години седях в стаята на храма Солт Лейк, където веднъж в седмицата се събират Първото президентство и Кворума на дванадесетте апостоли. Гледах към стената срещу местата на Първото президентство, върху която са поставени портретите на всеки от президентите на Църквата.

Докато се вглеждах в моите предшественици – от Пророка Джозеф Смит (1805 – 1844) до президент Гордън Б. Хинкли (1910 – 2008) – си мислех: „Колко съм благодарен за напътствията от всеки от тях“.

Това са велики мъже, които никога не са се разколебавали, никога не са се отклонявали и никога не са се проваляли. Те са Божии мъже. Докато си мисля за съвременните пророци, които познавам и обичам, си припомням техния живот и вдъхновените им учения.

Президент Хибър Дж. Грант (1856 – 1945) беше президент на Църквата, когато съм се родил. Обмисляйки живота и ученията му, вярвам, че едно от качествата, за които президент Грант винаги бе пример, е настойчивостта в онези неща, които са добри и благородни.

Президент Джордж Албърт Смит (1870 – 1951) бе президент на Църквата, докато служех като епископ в моя район в Солт Лейк Сити. Той беше забелязал, че се води голяма война, подобна на дърпането на въже, между Господ и противника. „Ако оставате откъм Господната страна на линията – учи той, – ще бъдете под Негово влияние и няма да имате желание да вършите грешни неща“<sup>1</sup>.

Бях призован да служа като член на Кворума на дванадесетте апостоли през 1963 г. от президент Дейвид О. Маккей (1873 – 1970). С начина, по който живееше, той учеше на загриженост към околните. „Истинското християнство – казва той – е любов в действие“<sup>2</sup>.

Президент Джозеф Фийлдинг Смит (1876 – 1972), един от най-продуктивните писатели в Църквата, имаше за ръководен принцип в живота си изучаването на Евангелието. Той четеше Писанията постоянно и беше запознат с намиращите се на техните страници учения по-добре от всеки, когото познавам.

Президент Харолд Б. Лий (1899 – 1973) служеше като мой президент на кол, когато бях момче. Любим негов цитат беше: „Застанете на свети места и бъдете непоклатими“<sup>3</sup>. Той насърчаваше светиите да бъдат в хармония със Светия Дух и да бъдат възприемчиви към неговите нашепвания.

Вярвам, че ръководен принцип в живота на президент Спенсър У. Кимбъл (1895 – 1985) бе отдадеността. Той се беше посветил напълно и недвусмислено на Господ. Също беше отдаден на това да живее според Евангелието.

Когато Езра Тафт Бенсън (1899 – 1994) стана президент на Църквата, той ме призова да служа като втори съветник в Първото президентство. Любовта бе негов ръководен принцип, като това беше олицетворено в любимия му цитат, казан от Спасителя: „Какви човеци

трябва да бъдете вие? Истина ви казвам, тъкмо какъвто съм Аз“<sup>4</sup>.

Президент Хауърд У. Хънтър (1907 – 1995) беше човек, който винаги търсеше най-доброто в другите хора. Той винаги беше любезен, винаги смирен. Имах привилегията да служа като негов втори съветник.

Президент Гордън Б. Хинкли ни учеше да даваме най-доброто, на което сме способни. Той споделяше силно свидетелство за Спасителя и Неговата мисия. Той ни учеше с любов. Да служа като негов първи съветник бе чест и благословия за мен.

Спасителят изпраща пророци, защото ни обича. По време на общата конференция този октомври, висшите ръководители на Църквата отново ще имат привилегията да споделят Неговото слово. Ние се отнасяме към тази отговорност много сериозно и смирено.

Колко сме благословени, че възстановената Църква на Исус Христос съществува на земята и че Църквата е основана върху скалата на откровението. Продължаващото откровение представлява самата душа на Евангелието на Исус Христос.

Нека се подготвим да получаваме лично откровение, изливащо се изобилно по време на общата конференция. Нека сърцата ни се изпълнят с дълбока решимост, когато вдигаме ръцете си в подкрепа на живите пророци и апостоли. Нека бъдем просветени, възвисени, утешени и укрепени, докато слушаме техните послания. И нека бъдем готови отново да поемем обещание към Господ Исус Христос – към Неговото Евангелие и Неговото дело – и да живеем с обновена решимост да спазваме заповедите Му и да вършим Неговата воля.

#### БЕЛЕЖКИ

1. *Учения на президентите на Църквата: Джордж Албърт Смит*, 2011 г., с. 199.
2. *Teachings of Presidents of the Church: David O. McKay*, 2003 г., с. 181.
3. Учение и завети 87:8.
4. 3 Нефи 27:27.

---

#### ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Президент Монсън споделя важни уроци, които е научил от пророците преди него. Той също напомня,

че „Спасителят изпраща пророци, защото ни обича“. Като служите на онези, на които преподавате, може да обсъдите по какъв начин пророците и апостолите са израз на Божията любов към нас. Обмислете дали да споделите съвет от някоя реч на президент Монсън от предишни общи конференции. Поканете онези, на които преподавате, да се подготвят за общата конференция, като прегледат речи, които особено са ги вдъхновили и са им помогнали да почувстват любовта на Спасителя.

## МЛАДЕЖИ

### За пророка ни славим Те, Боже

Как нашият пророк, президент Томас С. Монсън, е оказал влияние върху вас? С какво ще го запомните? Обмислете дали да пишете за президент Монсън и живота му в дневника си, както той описва в своето послание влиянието на всеки пророк, който *той* помни.

Може също да изберете любим цитат от него и да го напишете на място, където често ще го виждате, като например върху училищна папка или на бележка в стаята ви. Дори можете да направите снимка с този цитат и да я поставите като тапет на телефона си! Всеки път, когато виждате цитата, може да си спомняте за важността на живия пророк и да помните, че той е тук, за да ни обича и напътства днес.

Може да изтеглите химна „За пророка ни славим Те, Боже“ на [lds.org/go/9176](https://www.lds.org/go/9176).

## ДЕЦА

### Пророците ни водят при Христа

Спасителят ни дава пророци, защото ни обича. Следването на пророците ни помага да избираме правилното. Кой две неща можете да правите, за да следвате пророка?



**Вяра, семейство,  
взаимопомощ**

## Едно сърце

*С молитва изучавайте този материал, като търсите вдъхновение, за да прецените какво да споделите. Как разбирането на целта на Обществото за взаимопомощ, подготвя Божиите дъщери за благословиите на вечния живот?*

„И Господ нарече Своите хора Сион, защото те бяха едно сърце и един ум, и живееха в праведност, и нямаше бедни сред тях“ (Моисей 7:18). Как можем да станем едно?

Старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли казва: „В сърцето на английската дума „Единение“ е думата „един“. Ако цялото човечество разбере това, никога няма да има някого, за когото да не сме загрижени, независимо от възрастта, расата, пола, религията или социално-икономическото положение. Ще се стремим да приличаме на Спасителя и никога няма да бъдем груби, безразлични, неучтиви или безчувствени към другите“<sup>1</sup>.

Президент Хенри Б. Айринг, първи съветник в Първото президентство, учи: „Където хората имат Духа със себе си, можем да очакваме да има хармония. ... Духът Божий никога не поражда раздори (вж. 3 Нефи 11:29). ...

Той води до лично спокойствие и чувство за единство с другите“<sup>2</sup>.

Говорейки за семейни предизвикателства, Керъл М. Стивънз, която служи като първа съветничка в Общото президентство на Обществото за взаимопомощ, казва: „Никога не ми се е налагало да преживея развод, болката и несигурността, които идват от изоставянето или отговорността, свързана с това да съм самотен родител. Не съм изпитала смъртта на дете, безплодие или привличане към същия пол. Не ми се е налагало да изтърпя насилие, хронично заболяване или пристрастяване. Не тези са били моите възможности за натоваване.

... Но чрез *моите* лични изпитания... аз добре съм се запознала с Този, който наистина разбира. ...Освен това, аз съм преживяла всички смъртни изпитания, които току-що споменах, през призмата на дъщеря, майка, баба, сестра, леля и приятелка.

Нашата възможност като Божии дъщери, които спазват заветите си, не е само да се учим от предизвикателствата си; тя е да се обединяваме в съчувствие, и състрадание, докато подкрепяме други членове на Божието семейство в техните трудности“<sup>3</sup>.

### **Допълнителни стихове от Писания и информация**

Йоан 17:20–23; Ефесяните 4:15; Мосия 18:21–22; 4 Нефи 1:15; [reliefsociety.lds.org](http://reliefsociety.lds.org)

### **БЕЛЕЖКИ**

1. М. Ръсел Балард, „Единението и стойността на една душа“, *Лиакхона*, май 2004 г., с. 84.
2. Хенри Б. Айринг, „За да можем да сме едно“, *Лиакхона*, юли 1998 г., с. 71.
3. Керъл М. Стивънз, „Семейството е от Бога“, *Лиакхона*, май 2015 г., с. 11–12.

### **Обмислете следното**

Как това да бъдем единни ни помага да станем едно с Бог?